

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,

JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται τρις εβδομάδος, την Πέμπτην και Κυριακήν. — Η τιμή της συνδρομής είναι 40 Δραχμ. κατ' έτος προληρωτική. — Η τιμή των καταχωρήσεων θέλει είσθαι 30 Λεπτά διά τον στίχον του φύλλου, και 12 λεπτά διά τον στίχον τῆς Παραρτήματος. — Η συνδρομή γίνεται εν Αθήναις μόν εις τον έργαστήριον εντός του Κρατοσήματος της Γενικής Διευθύνσεως των Ταχυδρομείων Δικειοκρατησίων των Β. Εφημερίδων εις δι' τα: Επαρχίας παρά τας Διευθυτάς των ταχυδρομείων, και εντός της Ελλάδος παρά τοις Κυρίοις Έλλησιν. Προξένους.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 40 d par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres dans la feuille, et 12 dans les suppléments. — On s'abonne à Athènes, à la direction générale des postes, bureau d'expédition des journaux du gouvernement; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΠΕΜΠΤΗ, 11 Σεπτεμβρίου 1841.

JEUDI, 23 Septembre. 1841.

— Διά του από 3 (15) τ. μ. Β. Διατάγματος μετετέθη εις την κενήν θέσιν του Γραμματέως της διοικήσεως Ευρυτανίας ο Κ. Χαμάρτος, μέχρι τούδε γραμματέως της διοικήσεως Λακωνίας, αποστέλλεται δε εις Λακωνίαν αποσπώμενος, από την Γραμματείαν των Έσωτερικών ο μέχρι τούδε παρ' αυτή υπουργικός γραμματέως Κ. Ρίζος Δημάρατος, με τον αυτόν βαθμόν και μισθόν ον απολαμβάνει σήμεραν.

— Διά διαφόρων Β. Διαταγμάτων από 3 (15) και 4 (16) Σεπτεμβρίου διορίσθησαν δήμαρχοι, του δήμου Τροπαίων Γόρτυνος ο Αθ. Ηλία, της Μηδείας Αργολίδος ο Κωνσταντίνος Παπα Γεωργίου, των Αιγινητών Αττικής ο Ν. Κατσας, του Γαλαξειδίου Φωκίδος ο Σ. Λογοθετόπουλος, της Γόρτυνος της ομώνυμου διοικήσεως ο Δημ. Σπυρόπουλος και του Κροκυλίου Φωκίδος ο Γεώργ. Κόταρις.

Δι' όμοίων τοιούτων υπό την αυτήν ημερομηνίαν διορίσθησαν δημοτικοί εισπράκτορες, του δήμου Περαίας Αττικής ο Γ. Σαύρης, Αιτωλικού Αιτωλικός ο Κ. Πηλκουσουριάς, Σελλινουδντος της Μαντινείας ο Γιάννης Παππάς Θεοδώρου, Σύρου της αυτής διοικήσεως ο Μ. Μακρονίτης, Οίχαλίας της Μεσσηνίας ο Σταμ. Δ. Μαρκόπουλος Λαφνησίαι της Φθιώτιδος ο Άναγν. Πετρόπουλος, Θερσσίας της Θήρας ο Δημ. Σιδεράς, Στυρών της Εύβοιας ο Άναγ. Καρδάσδης, Τολοφώνος της Φωκίδος ο Νικόλ. Σταματόπουλος, της Κερκυράς της Αττικής ο Μήτρος Μαρπουράς, Διδυμίου της Αργολίδος ο Α. Παπαγιαννόπουλος. Μυκίνων της αυτής διοικήσεως ο Άναγν. Σωτηρόπουλος, Ηραίας της Γόρτυνος ο Γεώργ. Γιας Καραλαμπόπουλος, Κιμύλου της Σύρου ο Γεώργ. Βορδώνης, Σαλαμίνας της Αττικής ο Άναστ. Κριτζίκης, Πλαταιών της Βοιωτίας ο Άναγ. Π. Νίκα, Λεβαδίας όμοιος ο Άναγ. Παπα Ζησίμου, Ορχομενίων όμοιος ο Λάμπρος Παπα Λουκά.

Δι' όμοίου Βασ. Διατάγματος διορίσθη δημοτικός αστυνόμος Τήνου ο Μιχαήλ Τζόρας.

Διά του από 4 (16) Σεπτεμβρίου Β. Διατάγματος, επαύθη των χρεών του ο μέχρι τούδε επιστάτης του λοιμοκαθαρητηρίου Σπετζών Κ. Βρέτας και εδιορίσθη αντ' αυτού ο Κυριακός Ζέμερος, Ύδραϊός.

— Δι' όμοίου της αυτής ημερομηνίας εδόθη εις τον Κ. Μάην, υγειονόμον Πόρου, η από της υπηρεσίας παραίτησίς του ένεκά γήρατος και ασθενείας διωρίσθη δε αντ' αυτού εις Πόρον ο μέχρι τούδε υγειονόμος Ύδρας Κ. Παξιμάδης και αντί τούτου εις Ύδραν ο Άναστάσιος Χ. Καρίντου.

— Ο Κ. Λέων Μελάς εδιορίσθη δικηγόρος παρά τοις εν Αθήναις δικαστηρίοις.

Par ordonnance royale en date du 3 (15) de ce mois, M^r. Démaratos secrétaire ministériel au département de l'intérieur, a été nommé secrétaire du gouvernement de la Laconie, en remplacement de M^r. Chamartos nommé au même poste en Eurytanie.

Par ordonnances royales ont été nommés Démarques M. M^{rs}.

- A. Elie, de la commune de Tropée, en Gortinie.
- P. Georges de la » de Médée, en Argolide.
- N. Katsas » de Oeginète, en Attique.
- D. Spiropoulos » de Gortyne, en Gortynie.
- G. Kotarès » de Crocyilas, en Phocide.
- S. Logothétosyle » de Galaxidi en Phocide.

Ont été nommés percepteurs municipaux M M^{rs}.

- G. Savrès de la commune du Pirée, en Attique.
- Calcosourie » d'Oetolicos, en OÉtolie.
- G. P. Théodore » Séliourontos, en Mantinée.
- M. Macrionitès » Syra, des Cyclades.
- D. Marcopoulos » OÉchalie en Messenie.
- A. Petropoulos » Daphnisie en Phiotide.
- D. Sidérés » Thérassée, ile de Théra.
- A. Cardatidès » Styros en Eubée.
- N. Stamatopoulos » Tolophonos en Phocide.
- M Marpourés » Cécrops en Attique.
- A. Papagianopoulos » Didyme, en Argolide.
- A. Sotiropoulos » Mycène, en Mycène.
- G. Charalampopoulos » Harée en Gortynie.
- G. Bordonès » Cimole ile de Syra.
- A. Critzikès » Salamine, en Attique.
- A. Nika » Platée, en Béotie.
- P. Zosime » Livadie en »
- P. Louka » Orchomène »

— Par ordonnance royale, l'intendant du lazaret de Spetzia, S^r. Brétas, a été remplacé dans cet emploi par le S^r. Zéméros.

— Le S^r. May jusqu'ici hygienome à Poros a été démis de ces fonctions, pour cause de vieillesse et de maladie, et remplacé par le S^r. Paximadès jusqu'ici hygienome à Hydra, qui lui même a été remplacé à Hydra par le S^r. Karintos.

Les élections municipales de Corinthe ayant été annulées pour manque d'observation des formalités voulues par la loi, Mr. N. Skouffos conseiller ministériel au dept. de l'intérieur a reçu l'ordre de se rendre à Corinthe pour y diriger les nouvelles élections qui vont avoir lieu.

M^r. Léon Mélas vient d'être nommé avocat près les tribunaux de la capitale.

INTÉRIEUR.

ATHENES, le 22 Septembre, 1841.

Il arrive souvent que la presse périodique s'occupe de la position politique du royaume à l'égard de l'empire ottoman, et dernièrement encore, nos journaux ont manifesté des idées qu'il ne convient point selon nous, d'accréditer dans le pays, et encore moins de laisser circuler à l'étranger, comme l'expression de l'opinion publique en Grèce.

Il est vrai que pour peu qu'on analyse tout ce qu'ont dit les journaux d'Athènes, sur la situation actuelle des deux états et sur leur avenir respectif, on trouve dans ces écrits eux mêmes, la preuve de leur manque absolu d'une valeur quelconque. — On y chercherait vainement une idée assez grave, une pensée assez sérieusement élaborée, pour mériter un examen méthodique, tandis que d'un autre côté, on y remarque en général une si parfaite ignorance des faits, qu'en vérité l'on s'est toujours cru dispensé de leur accorder la moindre attention. — Cependant comme toutes ces déclamations, peuvent être d'un effet

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ 10 Σεπτεμβρίου 1841.

Συμβαίνει πολλάκις ν' ασχοληται ο περιοδικός τύπος περι της ως προς το Οθωμανικόν Κράτος πολιτικής θέσεως του Βασιλείου. Και έχάτως άκόμη αι εφημερίδες μας εξέφρασαν περι τούτου ιδέας, αι όποται κατ' ήμάς, δέν πρέπει να πιστεύονται παρά τοις Έλλησι, ούδεν να θεωρώνται παρά τοις άλλοδαποις ως η έκφρασις της κοινής γνώμης της Ελλάδος.

Άληθές έστι και μικρόν αν αναλύση τις όσα λέγουσιν αι εφημερίδες των Αθηνών περι της ενεστώςης καταστάσεως των δύο επικρατειών και περι του άμοιβαίου αυτών μέλλοντος, θέλει εύρει εις αυτά ταύτα τ' άρθρα την άποδειξιν του πόσον είναι ασήμαντα. Μάτην ήθελε τις ζητήσει εν αυτοις άκριβη ιδέαν ή έννοιαν επιμελώς αναπτυχθεισαν ώστε να ήναι αξία μεθοδικής εξέτασεως, εν ή άρ' έτέρου παρατηρεΐται εις αυτά τόσον μεγάλη άγνοια των πραγμάτων ώστε τη άληθεία πάντοτε έθεωρηθη περιττόν να δοθη εις αυτά η παραμικρά προσοχή. Άλλ' όμως επειδή αι φωνασκαί αυται Έλληνικών τινων εφημερίδων δύνανται να έχωσιν άποτέλεσμα αντίθετον εις τα συμφέροντα τα όποια η φρόνησις απαιτεί να σεβόμεθα, και επειδή είναι επιθυμητόν να μη παρασύρωσι την κοινήν γνώμην αι φαντασιώδεις τινών άπάται, νομίζομεν χρέος μας να γνωστοποιήσωμεν ότι σύμφωνα με το άπαθές πνεύμα το καθοδηγούν όλους τους ανθρώπους αΐτινες έχουσιν ευρύτητα τινά εις την Ελλάδα, η Έλληνική Κυβέρνησις άποδοκιμάζει έντελώς πάν ότι δύναται να τείνη εις το να παραξη τας εισηγιάς σχέσεις αΐτινες υπάρχουν μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας.

Πες τις θέλει εύκόλως νοήσει ότι δύναμει του δικαιώματος της έλευθερωτικής ή όποϊαν καθιερω ή νομοθεσία του Βασιλείου, ο τύπος δύναται όσάκις τούτο δόξη εις τους ιεροφάντας του να ρίπτεται εις το άέβραντον στάδιον των θεωρητικών σκέψεων, χωρίς να ήναι δυνατόν εις την Κυβέρνησιν να περιστείλη τας παρεκτροπές τινών φαντασιών.

Πᾶς τις θέλει ἐνοήσῃ ὅτι ἐνὸς αἱ ἐφημερίδες θέλουσιν φαίνεσθαι ἄξια τῶν παραινέσεων αἰτινας τὸσάκις ἐγένοντο πρὸς αὐτάς, ὡς ἀδιαφοροῦσαι περὶ τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τῆς ἐνεστώσης ἐποχῆς, θέλουσιν διατιλεῖ μόναι ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης, χωρὶς πόποτε νὰ εἰμπορῇ νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸ ὑγεῖες μέρος τοῦ ἔθνους ἢ εἰς τὴν Κυβέρνησιν του ἢ παραμικρὰ μομρῇ ἢ κατὰ κρίσιν.

Ἄλλως τε δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠμέλησεν οὐδὲ μίαν περίστασιν διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν περιοδικὸν τύπον εἰς ὑδὸν συμφωνοτέραν μὲ τὰς συμβιβαστικὰς καὶ ἀνεκτικὰς ἰδέας αἰτινας χρησιμεύουσι ἤδη ὡς βάσις πάσης ὑγειοῦς πολιτικῆς, ὡσάκις αἱ Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες ἐξέφρασαν ἰδέας δυσμενεῖς πρὸς τὴν Τουρκίαν. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. ἠθέλησεν ἀείποτε νὰ προστατεύσῃ τὰ πραγματικὰ τῆς Ἑλλάδος συμφέροντα ἀπὸ τὴν ἀπειρισκεψίαν τινῶν συγγραφέων καὶ νὰ προφυλάξῃ τὸ κοινὸν πνεῦμα ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῶν ἀνατρεπτικῶν αὐτῶν ἰδεῶν.

Καὶ σήμερον πάλιν, ἐπανερχομένων τινῶν ἐφημερίδων εἰς λόγους τοῦ ὁποῖου ἀποκρούουσι τὰ συμφέροντα τῆς κειμένης τῶν πραγμάτων τάξεως γίνεται ἐπαισθητὴ ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ ἐπαναληφθῶσιν ἐκ νέου εἰς τοὺς δημοσιεύοντας τὰ τοιαῦτα ὅτι ὑποπίπτουσιν εἰς ἐλεεινὸν λάθος ἐκθέτοντες εἴτ' ἐν ἀγνοίᾳ, εἴτε ἐκ κακῆς θελήσεως τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ξένων καὶ ἰδίως τῶν δυνάμεων αἰτινας κήδονται ταμάλιζα περὶ Ἑλλάδος.

Δὲν ἐνοοῦμεν τῶντι πῶς ἀνθρώποι περιβεβλημένοι τὸν χαρακτήρα τοῦ δημοσιογράφου, δύνανται νὰ περιφρονῶσιν εἰς τοσοῦτον τὰ πρῶτα καθήκοντα τῆς κοινωνικῆς τῶν θέσεως. Δὲν ἐνοοῦμεν ἐπίσης πῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔχουσιν πρὸ πάντων ἀνάγκη τῆς στερεώσεως τῶν φιλικῶν καὶ εἰρηνικῶν μὲ τὰ γείτονα Κράτη σχέσεων τῆς καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐμπορικῆς τῆς δραστηριότητος ἣτις πρέπει νὰ ἀπασχολῇ τὰς ἰδέας παντὸς τοῦ ἐπιθυμοῦντος τὸ θετικὸν αὐτῆς καλὸν, δὲν ἐνοοῦμεν λέγομεν, πῶς ὁ περιοδικὸς τύπος συγκατανεύει νὰ γίνεσθαι ὄργανον διαθέσεων, αἰτινας, καὶ ἂν ἠδύνατο ποτὲ νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ Κράτους, δὲν ἠδύνατο εἰμὴ νὰ διακινδυνεύσῃ σπουδαίως τὰ ἤδη ἀποκτηθέντα ἀποτελέσματα τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἐν γένει εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν δὲν ὑπάρχει πολιτικὴ ὀλεθριώτερα εἰς τοὺς παραδεχομένους αὐτὴν παρὰ τὴν πολιτικὴν τὴν τεινοῦσαν εἰς τὸ νὰ διαταρᾶξῃ τὴν γενικὴν εἰρήνην ἐπὶ σκοπῷ σφετερισμοῦ ἢ κατακτιήσεως καὶ παρατηρήσει ὅτι τίποτε ἄλλο δὲν προξενεῖ τόσους ἐχθροὺς εἰς τόπον τινὰ παρὰ τὰς ἀποπειράς ὅσαι γίνονται διὰ νὰ ἐπαγάγῃσιν ἰνομαιλίαν εἰς τόπον ἄλλον. Ἀλλὰ καὶ ἂν αἱ Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες δὲν ἐλάμβανον τοσάκις ἀφορμὴν νὰ δημοσιεύσῃσιν πράγματα ἀποδεικνύοντα πόσον εἶναι ἐπικίνδυνον εἰς τὴν ἐνεστώσαν ἐποχὴν νὰ διαταρᾶσσῃται ἡ γενικὴ εἰρήνη, ἀρκεῖ νὰ ρίψῃσιν τὰ βλήματα τῶν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας διὰ νὰ πεισθῶσιν ὅτι τὰ δύο αὐτὰ Κράτη ἔχουσιν ἀμοιβαίως συμφέρον νὰ συσφιγῶσιν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τοὺς ἤδη ὑπάρχοντας μεταξὺ τῶν δεσμούς.

Εἶναι πάντῃ ἀνώφελες νὰ ἐπαριθμῶμεν ἐνταῦθα τοὺς πολυαριθμοὺς λόγους τοῦ ὑπαγορευόντος καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν ἀμοιβαίαν εὐμενίαν αἱ αἰτίαι τὰς ὁποίας ἔχουσι ν' ἀναζητῶσιν ὅλα τὰ μέσα τὰ ἱκανὰ νὰ ἀσφαλίσῃσιν τὴν σύμπνοιαν καὶ τὴν ἀρμονίαν τῶν μελλουσῶν αὐτῶν σχέσεων, εἶναι ἐπίσης γνωστὰ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν ἐπομένως δὲν θέλομεν ἐνταῦθα ἐκθέσει εἰμὴ πράγματα πασίγνωστα, εἰμπορεῖ τις μάλισα νὰ ὑποθέσῃ εὐλογώτατα ὅτι ἀπὸ τὴν ἐκθεσὶν ταύτην δὲν θέλουσι πληροφορηθῇ τίποτε καινὸν αὐτοὶ ἐκεῖνοι οἵτινες εἰς ὑποχωροῦντες ἀκατανόητον ἀπειρισκεψίαν παρέχουσιν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸ ἐλεεινὸν θέαμα, τὸ ὁποῖον τοσάκις ἔθλιψε τὴν κοινὴν γνώμην.

Σκόπος μας εἶναι πρὸ πάντων εἰς τὴν περίστασιν ταύτην νὰ προσκαλέσωμεν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν νὰ δυσπιστῇ πρὸς ὅλας τὰς φωνασκίας αἱ ὁποῖαι πληροῦσιν ἐνίοτε τὰς ἐφημερίδας περὶ τῶν ἀμοιβαίων σχέσεων τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἀνέχεται νὰ παρασύρωνται τὰ πνεύματα ἀπὸ τὰς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κενὰς νοδὸς τοιαύτας φωνασκίας καὶ νὰ παραγνωρίζωνται ὡς ἐξ αὐτῶν τὰ πραγματικὰ συμφέροντα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ διατηρῶσιν παρ' ἡμῖν πρὸς τὴν Τουρκίαν τὰ εὐγενέστερα καὶ ἀπαθέστερα αἰσθήματα. Τὴν σήμερον δὲν εἶναι πλέον ἐπιτετραμμένον νὰ διαστῆρῶνται μεταξὺ τῶν ἔθνων ἀντιπάθειαι ἢ ἐχθραὶ ὁποίας ὁ Ἄττικὸς τύπος ἀγωνίζεται ἀείποτε ν' ἀναρτίσῃ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ὀθωμανῶν. Οἱ Ἕλληνες δὲν πρέπει νὰ φανῶσιν κατώτεροι τῶν ἀνεκτικῶν καὶ κοινωνικῶν ἰδεῶν αἱ ὁποῖαι διέπουν ἤδη τὴν Εὐρώπην ὀλοκληρὸν καὶ τιμῶσιν τὰς μᾶλλον πεπολιτισμένας κοινωνίας τῆς γῆς. Οἱ Ἕλληνες πρέπει ἐπεναντίας νὰ ἐνθυμῶνται ὅτι τὰ δίκαια τῶν εἰς τὴν συμπάθειαν καὶ τὸν σύνδεσμον μὲ τὰς πεφωτισμένας κοινωνίας, στηρίζεται εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ Ἑλλὰς πέπρωται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς κέντρον τοῦ νεωτέρου κατὰ τὴν Ἀνατολὴν πολιτισμοῦ, καὶ ὅτι ἡ ἰδέα αὕτη δὲν εἰμπορεῖ νὰ διαδοθῇ καὶ νὰ στερεωθῇ εἰμὴ καθόσον ἀποκρούσει πᾶσαι ἀπρηχαιωμένην ἰδέαν, ἀσχολουμένην νὰ ἀναπτύξῃ ἐντὸς αὐτῆς τὰ νοήμονα ἤθη καὶ τὰ πεφωτισμένα αἰσθήματα δι' ὧν καὶ μόνον δύναται ν' ἀναδειχθῇ πραγματικῶς προοδευτικῇ.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀσχολεῖται εἰς τὸ νὰ προσδιορίσῃ τὸν ὑπολογισμὸν καὶ ἡ περὶ τούτου ἐργασία του πλησιάζει εἰς τὸ τέλος τῆς. Τὰ ἄχρι τοῦδε γινόμενα αὐτῆς εἶναι πολλὰ εὐχάριστα καὶ ἀποδεικνύουσι τὴν ἀνθρώπινον κατάστασιν τοῦ οικονομικοῦ τοῦ Βασιλείου.

Τὸ Ὑπουργεῖον ἐπέβαλεν ἑαυτῷ ὡς πρὸς τὰς διοικητικὰς δαπάνας τὸν νόμον τῆς στενωτέρας καὶ εὐσυνειδητοτέρας οικονομίας.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς δημοσίους προσόδους, ἐπιστοπονήθη ὅτι αὐταὶ ἐξακολουθοῦσιν ὀλονεν αὐξάνουσαι. Ἐνὶ λόγῳ, τὸ Ὑπουργεῖον ἐβεβαίωθη ὅτι χωρὶς νὰ στενοχωρηθῇ ἡ ὑπηρεσία οὐδὲ νὰ γίνωσιν περὶ τὰς δαπάνας περιαιρέσεις δυνάμεναι νὰ μειώσωσιν τὴν δραστηριότητά τῆς, ἡ Ἑλλὰς ὅχι μόνον θέλει εὐρεθῇ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους εἰς κατάστασιν νὰ ἐκπληρῶσῃ τὰς πρὸς τὸ ἔξωτερικὸν ὑποχρεώσεις τῆς, ἀλλὰ θέλει ἔχει καὶ περίσσευμα εἰσοδημάτων σημαντικῶν καὶ ἀναλόγως ἀπὸ ἔτος εἰς ἔτος αὐξάνομενον.

contraire aux intérêts qu'il est sage de respecter, comme il est à désirer que l'opinion publique ne se laisse point influencer par les errements de certaines imaginations, il est important qu'on sache que, d'accord avec l'esprit de modération qui inspire tous les hommes dont l'intelligence est de quelque poids en Grèce, le gouvernement hellénique désavoue entièrement tout ce qui peut tendre à troubler les relations paisibles qui existent entre la Grèce et la Turquie.

Chacun comprendra facilement, qu'en vertu de la liberté de la presse consacrée par la législation du royaume, les journaux peuvent quand il plait à ceux qui les alimentent, se lancer à perte de vue dans l'espace des spéculations théoriques, sans qu'il soit possible au gouvernement de réprimer les écarts de certaines rêveries. Chacun comprendra que tant que les journaux mériteront les réprimandes qui leur sont si souvent adressées, au sujet de leur indifférence quant aux vrais intérêts de l'époque actuelle, ils demeureront seuls responsables de leurs paroles devant l'opinion publique, sans qu'en aucun cas, on puisse attribuer le moindre blâme à la partie saine de la nation, ou au gouvernement.

Au reste on se souviendra que le gouvernement n'a négligé aucune occasion de ramener la presse périodique, dans une voie plus conforme aux idées larges, conciliatrices et tolérantes, qui servent aujourd'hui de base à toute saine politique, toutes les fois que les journaux grecs ont exprimé des pensées hasardées à l'égard de la Turquie. — En ces circonstances, le gouvernement de S. M. a toujours voulu protéger les intérêts réels de la Grèce, contre l'irréflexion de quelques écrivains, et garantir l'esprit public du contact de leurs idées subversives.

Et aujourd'hui encore, voyant dans certains journaux se reproduire des paroles que reprouvent les intérêts de l'ordre établi, on sent le besoin de répéter de nouveau, à ceux qui les mettent en circulation, qu'ils commettent la faute la plus déplorable, en exposant soit par ignorance, soit par mauvais vouloir, la nation hellénique au blâme de l'étranger, et particulièrement au blâme de celles des puissances qui portent véritablement intérêt à la Grèce.

On ne conçoit pas comment des hommes qui ont revêtu le caractère des publicistes, peuvent montrer une telle négligence des premiers devoirs de leur position sociale. On ne comprend pas davantage qu'en Grèce, où tout indique comme premier besoin du pays, l'affermissement des relations amicales et pacifiques avec les états voisins, et où le développement de l'activité commerciale doit occuper si hautement la pensée de quiconque veut y fonder un bien être positif, on ne comprend pas, disons nous, que la presse consente à servir d'organe à des tendances qui, si elles pouvaient jamais s'appliquer à la politique de l'Etat, ne pourraient que compromettre fort sérieusement, les résultats déjà obtenus de l'indépendance de la Grèce.

En général dans les tems où nous vivons il n'est pas de politique plus pernicieuse à ceux qui l'adoptent, que celle qui tend à troubler la paix générale, dans des vues d'usurpation ou de conquête. Et il est à remarquer que rien ne suscite autant d'ennemis à un pays, que les tentatives faites pour porter la perturbation et le désordre sur un point quelconque. Mais lors même que les journaux grecs n'auraient pas eu aussi souvent qu'on l'a vu, l'occasion d'enregistrer des faits qui prouvent combien il est dangereux dans l'époque actuelle de porter atteinte à la paix générale, il suffit de jeter un regard sur la Grèce et sur la Turquie, pour demeurer convaincu que ces deux états sont réciproquement intéressés à resserrer toujours plus étroitement les liens qui déjà existent entr'eux.

Il est parfaitement inutile d'énumérer ici les nombreuses raisons qui dictent et à la Grèce et à la Turquie une bienveillance réciproque : les motifs qu'elles ont, l'une comme l'autre pour rechercher tous les moyens propres à assurer la concorde et l'harmonie dans leurs relations futures, sont également connus et en Grèce et en Turquie; nous n'avons donc point à tracer ici un tableau qui n'offrirait rien que de fort connu. — Il est même très permis de penser qu'un pareil travail n'apprendrait rien de nouveau à ceux-là même qui, obéissant à un incompréhensible étourderie, donnent de tems en tems le déplorable spectacle dont l'opinion publique s'est si souvent affligée.

Notre intention est surtout en cette circonstance de d'inviter le peuple grec à se tenir en garde contre toutes les déclamations dont quelques fois les journaux se remplissent, au sujet de l'empire ottoman et de la Grèce, considérés dans leurs rapports réciproques. Le gouvernement de S. M. ne saurait tolérer que ces clameurs, vides de sens pour la plupart, influencassent les esprits, et fissent méconnaître en Grèce, les intérêts réels qui doivent y entretenir à l'égard de la Turquie, les sentimens les plus bienveillans et les plus modérés. — Dans les tems actuels il n'est plus permis d'entretenir de nation à nation des antipathies ou des inimitiés du genre de celles que certains organes de la presse s'efforcent quelques fois de raviver entre es grecs et les turcs. — Les grecs ne doivent point se montrer inférieurs aux idées de tolérance et d'association qui régissent déjà toute l'Europe, et dont s'honorent les sociétés les plus avancées de la terre. Les grecs doivent au contraire se souvenir que leur droit à la sympathie et à l'alliance des sociétés éclairées, se fonde sur la croyance que la Grèce est destinée à servir de centre à la civilisation moderne en Orient, et que cette croyance ne peut se répandre et s'affermir qu'à la condition que la Grèce proscriera chez elle toute idée arriérée, tandis que d'autre part, elle s'appliquera à développer dans son sein, les mœurs intelligentes et les sentimens éclairés, qui peuvent seuls la revêtir d'un caractère vraiment progressif.

Αμα περαιωθέντος του έργου του συμβουλίου των υπουργών θέλομεν δημοσιεύσει το γινόμενον αυτού, διά να φέρωμεν εις γνώσιν πάντων εις αύς διαφέρει ή τύχη της Ελλάδος, την ανθίραν κατάστασιν του οικονομικού της.

Τη σύνθησις δημοτικόν σχήμα της Αθηνάς καθ' όλων των υπουργείων είναι ή κατακρίσις των γεγονότων· αλλ' όταν παρατηρήσῃ ότι ή κατάκαρος χάρις του επιχειρήματος κινδυνεύει να προξενήσῃ ἀνηθίαν και εις αυτούς τους πλέον αντιρρητικούς αναγνώστας των καφενείων, καταφεύγει εις άλλα του λόγου ποικίλλματα. Τοῦτο τῆ συνέθη ως προς τον Κ. Γ. Α. Ράλλην· αφού εκοιμήθη κατακοινοῦσα ὅλας τὰς πράξεις του και εἶδεν ότι ήρχισεν να φέρῃ ὑπνον εις τους ἀτυχεις συνδρομητάς της, ἐστοχάσθη φρόνιμον να τροπολογήσῃ τὴν τράπεζαν αὐτῆς και να τοῖς προσφέρῃ νέον βρώμα· πληροφορομένη ὅθεν τί πρόκειται να γενῆ, ἀν τούτο συμβιβάζεται μετ' τὸ συμφέρον της ή είναι τῶσον εὐλογον ὥστε δὲν τολμᾷ να τὸ κατακρίνῃ, προλαμβάνει κραυγάζουσα διατί δὲν γίνεται και ἐρηναύουσα τὴν ὑποτιθεμένην ἀπραξίαν ὡς προς τοῦτο του υπουργείου κατὰ τον συνήθη αὐτῆς τρόπον, μετ' εὐκαρίας γελοίας και ἀνυποστάτους. Τοιούτοτρόπως τὴν εἶδαμεν ἐσχάτως ὀλοφυρομένην και ὀλολύουσαν διατί ὁ Κ. Λέων Μελᾶς δὲν ἔλαβεν τὴν ἀδειαν του δικηγορεῖν, τούτο δὲ τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν καθ' ἣν ὁ Κ. Μελᾶς ἐλάμβανε τὸ δικηγορικόν του δίπλωμα. Τοιούτοτρόπως ἐπίσης ἐξήτει ἀπὸ τον Κ. Γ. Α. Ράλλην λόγον διατί δὲν ἐφρόντισεν να ἐνεργήσῃ τι προς βελτίωσιν του ἐνταῦθα δικαστηρίου των ἐφετιῶν, ἐνὼ εἶχον πλέον ληφθῆ και κατασταθῆ πασίγνωστα τὰ περι τούτου μέτρα· ἀλλ' ή Αθηνά δὲν περιορίζεται εις τὰ ἐνεστώτα, ἀπελπισθεῖσα να πείσῃ τον κόσμον ὅτι ὅλα ὅσα γίνονται είναι κακὰ και ὀλέθρια, ῥίπτεται εις τὸ στάδιον της ἱστορίας· κατὰ δυστυχίαν ὅμως είναι και ἐκεῖ ὄχι ὀλιγότερον ἀτυχῆς.

Τίς ἐνόησε τὸ τελευταῖον ἄρθρον της ; Τὸ καθ' ἡμᾶς περιμένουμεν να τελειώσῃ, διά να ἴδωμεν ἀν ἦναι ἀξίον ἀντιρρησιῶς τινος, διότι κατὰ τὸ παρὸν δὲν βλέπομεν ὅποιαν σχέσιν ἔχει προς τὰ σημεῖνα πράγματα.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ.

Ὁ Αἰὼν ὁμιλῶν περὶ των πραγμάτων της Χαλκίδος, ἀποδίδει εις τὸ υπουργεῖον σκοπὸς καταδύσεως κατὰ τινῶν ἀνθρώπων. Ἄγνοεῖται ποῦ ή ἐφημερίς αὐτὴ ἤρυσθη προς ἄλλους τους ἡπόλους περὶ τούτου ἐκφράζει και τὴς σκέψεις μετ' ὅποιας τους συνοδεύει. Ἀλλὰ τὸ ἐνεστώτος υπουργεῖον δὲν ἔχει παντάπασιν ἐπιθυμίαν να περιορίσῃ τὴν ἐνεργείαν του εις τους στενοὺς και γελοίους ὅρους των κομμάτων. Προτίθεται ἔργον πολὺ εὐρύτερον και ἐθνικότερον παρὰ τὸ να ὑπηρετήσῃ ἐν κόμμῳ και ὁ Αἰὼν εἰμπορεῖ να ἦναι βέβαιος ὅτι τὸ υπουργεῖον δὲν θέλει πώποτε μεταχειρισθῆ τὴν ἐξουσίαν του εἰμὴ προς τὸ κοινὸν καλόν. Δὲν ἀπατάται ὅτι τὸρα μεν ὁ Αἰὼν, τὸρα δὲ ή Αθηνά θέλουσιν περαπονεθῆ καθ' ὅσον πράξις τις της ἀρχῆς ὅχει φανῆ εις αὐτάς ἀσυμφωνος εις τὰ κομματα των ὀλοίων ὑπηρετοῦσι τὰ συμφέροντα ἄλλ' ἐκ προκαταβολῆς, γινώσκουμεν τους λόγους ὅτινες εις ταιαύτην περιστάσιν θέλουσιν ἐμπνεῦσαι τὴς ἐφημερίδας ταύτας. Οἱ λόγοι οὗτοι δὲν εἰμποροῦν να ἦναι εἰμὴ ἐλαχίστου λόγου ἀξιοι εις τὰ ὄμματα της ἀρχῆς και ἐπ' οὐδεμίᾳ περιστάσει δὲν δύνανται να παρεμποδίσωσι τὴν δημοσίον ὑπηρεσίαν.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Αθηνᾶν αὐτὴ ἀσχολεῖται εις τὰ περι ἡμᾶς πράγματα, δηλαδὴ πραγματεύεται περὶ ὑπουργεῖου, και περὶ των φίλων της και περὶ των ἐχθρῶν της. Ὁ Κ. Ράλλης ἔχει κατὰ τὸ παρὸν τὸ προνόμιον τὸ κολακευτικὸν καθ' ἡμᾶς να ἐρεθίσῃ τὴν χολὴν της ἐφημερίδος ταύτης. Κατ' εὐτυχίαν ή Αθηνά οὐδὲ ζημιῶσιν οὐδ' ὀφείλει μεγάλως κἀνένα. Εἶναι πασίγνωστον τι ἀξίζει ὁ πῆχυς των ἐπαίνων ή των κατακρίσεών της. Προσβάλλεται ἀπὸ τὴν Αθηνᾶν; Σημεῖον ὅτι δὲν ἀποτελεῖ μέρος του κόμματος του ὀλοίου ή Αθηνᾶ είναι ὁ σημαιοφόρος. Ἐπαίνεσαι παρ' αὐτῆς. Ἀποδείξει ὅτι ἔγινεν δεκτὸς εις τὸ ἱερόν της. Τὸ οὐσιώδες λοιπὸν ζήτημα ἦθελεν εἶσθαι τὸ να ἤξεύρῃ τις ἐπὶ τῶν ὄρων γίνεται δεκτὸς εις τὸ να συμμερισθῆ τὴν εὐνοίαν της Αθηνᾶς και προστούτοις ἐν ή πατρίδι πρέπει να ἐλπίζῃ τι ἀπὸ τους ἐκθειασμένους παρ' αὐτῆς ἀνθρώπους ή να φοβῆται ἀπὸ τους ὀλοίους πολέμει. Μεχρὸς δὲ διαλυθῆ τὸ πρόβλημα τούτο, τὸ καθ' ἡμᾶς νομίζομεν ὅτι συμφέρει μάλλον να παραγκωνίσταί τις παρὰ να γαδαῖται ὑπὸ της Αθηνᾶς· μολοντί ἀφύνομεν εὐερότερον τὴν περι τούτου διάθεσιν των ἀνθρώπων.

Και ὁ Κ. Χρηστίδης δὲν ἔχει τὸ πλεονέκτημα του να ἀρέσῃ εις τὴν Αθηνᾶν. Ἐπίσης και ὁ Κ. Βλαχοπούλος, και ὁ Κ. Ρίζος και . . . ή Αθηνά πάσχει φορικτὴν μισανθρωπίαν. Ἄνασκουεῖ δὲ ἐν ἑδικόν της ἄρθρον δι' ὃ προηγουμένως ἐκατηγόρησε τον Κ. Π. Σούτσον ὅτι ἐγνωμοδότησε περὶ του ἀμετακινήτου των συμβουλίων της Ἐπικρατείας. Κατὰ τὴν ἡδὴ παρ' αὐτῆς της ἰδίας δημοσιευμένην ἀνακρίσιν ή γνώμη αὐτῆ ἦτο του Κ. Μαυροκορδάτου. Ἐπειδὴ ή Αθηνά ἐσχάτως ἐδημοσίευσεν ὅτι συνετάχθησαν ἐν τῷ μοναστηρίῳ του Μεγάλου Σπηλαίου ἀναφοραὶ κατὰ του Κ. Μαυροκορδάτου, ὁ καθηγούμενος και οἱ προηγούμενοι της μὴνης ταύτης ψεύδοσι διὰ του Αἰῶνος τὰ παρὰ της Αθηνᾶς λεχθέντα ὡς συκοφαντικά και προκαλοῦσι αὐτὴν να δημοσιεύσῃ εὐκρινῶς τίς γινώσκει περι τούτου, ἵνα, ἐὰν μοναχὸς τις ἐλησμονῆσῃ τὰ καθήκοντά του ὥστε να δικαιολογήσῃ τῶνόντι τὴν προσβολὴν της Αθηνᾶς, τιμωρηθῆ κατὰ τὰ νόμιμα.

Ὁ Συναγματοάρχης Κ. Β. Πετμεζᾶς ψεύδει ἐπίσης ὁμοίαν κατηγορίαν κατ' αὐτοῦ γινόμενῃν ὑπὸ της Αθηνᾶς. Ὁ Αἰὼν της 7 (19) περιέχει τὴν ἀνακρίσιν του.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΛΗΘΕΙΣ.

Τῆ 4 (16) του ἐνεστώτος μὴνος ή Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀνεχώρησεν ἐξ Αθηνῶν διὰ να περιοδεύσῃ εις τὴν Εὐβοίαν και εις τὰς βορείους σποράδας· ή ἀπουσία του Μεγαλειοτάτου δὲν θέλει διαρκέσει εἰμὴ δέκα ἡμέρας περίπου.

Ὁ Κ. Κατακρίτης, Πληρεξούσιος ὑπουργὸς του Μεγαλειοτάτου Αὐτοκρατορῶς της Ρωσίας, ἐφθάσεν ἐσχάτως εις Πειραιᾶ ὅπου εὐρίσκειται εἰσέτι ὑπὸ κἀθαρον.

Ὁ Ἀντισυναγματοάρχης Κ. Ρόσνερ πρὸν ἀρχηγὸς της Χαιροφυλακῆς, λαβὼν τὴν ὀποιαν ἐξήτησάτο παραίτησιν και ἐγκαταλείπων τὴν ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν ἀναχωρῆ μετ' ὃ προσεχῆς Αὐστριακὸν ἄτμοκίνητον διὰ να ἐπιστρέψῃ εις Βαυαρίαν.

Ὁ Κ. Ρόσνερ μᾶς παρακάλεσε να ἐκφράσωμεν τὴν ἐγνωμοσύνην τὴν ὀποιαν αἰσθάνεται διὰ τὴν εὐμένειαν και εὐλαχρίαν των ὀποιων ἔτυχεν ἐν τῇ ἑλλάδι δι' ὅλης της διαρκείας της ὑπηρεσίας του. Εἶναι δὲ εὐχαριστημένους και διὰ τὴν πρόθυμον συνδρομὴν ἧτις τῷ ἐδόθη ἀεῖποτε ἀπὸ τους ἀξιωματικούς του ὀποίου ἦρχε σώματος, και τῷ ἐπέτρεψε να ἐκπληρώσῃ δεόντως τὰ καθήκοντά του προς τον Βασιλέα και προς τον

Le Conseil des Ministres s'occupe de déterminer le chiffre du budget, et ce travail est déjà près de son terme. Les résultats obtenus jusqu'à ce jour sont fort satisfesans et ont amené le preuve de l'état florissant des finances du royaume. Le Ministère s'est imposé à l'égard des dépenses administratives, la plus stricte et la plus consciencieuse économie. Quant aux revenus publics, il a été constaté qu'ils ont toujours suivi et suivent toujours une marche progressive. En un mot le Ministère a acquis la certitude que, sans aucune gêne pour le service, et sans opérer sur les dépenses de l'administration, des réductions qui seraient de nature à en diminuer l'activité, non seulement le pays se trouvera, en mesure de faire face à ses engagements envers l'étranger, mais qu'un excédent considerable figurera d'année en année et dans une proportion croissante, au chapitre des revenus de l'Etat.

Nous n'attendons que le parfait achèvement du travail du Conseil des Ministres, pour en livrer les résultats à la publicité, et pour mettre ainsi sous les yeux de quiconque s'intéresse au sort de la Grèce, l'Etat florissant de ses finances.

La Minerve saura que le jour même où elle s'écriait que le ministre de la Justice refusait à M. Léon Melas la permission d'exercer sa profession d'avocat à Athènes, et débitait à ce sujet toutes les déclarations dont est rempli son dernier numéro, la Minerve disons nous, saura que ce jour même, M. Melas recevait la permission qu'il avait sollicitée et qui n'avait rencontré aucune difficulté. Que le public apprécie maintenant, d'après ce fait, le reste des assertions de la Minerve.

REVUE DES JOURNAUX.

A propos des affaires de Chalcis, le Siècle attribue au ministère des intentions de persécution contre certaines personnes. — On ignore où le Siècle a puisé les craintes qu'il exprime ainsi que les réflexions dont il les accompagne. — Le ministère actuel n'a pas la moindre envie de restreindre son action dans les étroites et mesquines limites de l'action d'un parti. — Il se conçoit une œuvre infiniment plus large et plus nationale, que le service d'un parti, et le Siècle peut en être sûr le ministère ne fera jamais usage de l'autorité qu'en vue du bien public. On ne se dissimule pas que, tantôt le Siècle tantôt la Minerve, se plaindront suivant qu'un acte de l'autorité leur semblera désavantageux pour les partis dont ils servent les intérêts, mais on conçoit fort bien d'avance les raisons qui en pareil cas inspireront la verve de ces journaux. — Ces raisons ne doivent être que de fort peu d'importance aux yeux de l'autorité, et ne peuvent dans aucun cas faire hésiter le service public.

Quant à la Minerve c'est de l'actualité qu'elle s'occupe. C'est du ministère, c'est de ses amis, c'est de ses adversaires. — Mr. Rhally a pour le moment le privilège, flatteur à notre avis, d'exciter la mauvaise humeur de ce journal. — La Minerve heureusement ne fait ni grand mal ni grand bien à personne. On sait parfaitement ce que vaut l'aune de ses éloges où de son blâme. — Est-on attaqué par la Minerve — cela veut dire qu'on ne fait point partie de certaine coterie dont elle est le drapeau. Est-on loué par la Minerve. — cela prouve qu'on est admis dans le giron de la famille. — La question véritablement essentielle serait-donc de savoir à quel titre on est admis à partager les faveurs de la Minerve, — et de savoir si le pays doit espérer quelque chose de ceux qu'elle prône, on redouter autre chose de ceux qu'elle combat. — Jusqu'à la solution du problème, nous pensons qu'en somme il vaut mieux être rudoyé que caressé par la Minerve, — mais tous les goûts sont libres cependant.

— Mr. Christidès non plus n'a pas l'avantage de plaire à la Minerve, — ni Mr. Vlachopoulos, ni Mr. Rizo, — ni — ni . . . la Minerve est en proie à un effrayant accès de misanthropie.

— On lit aussi dans la Minerve la réfutation d'un de ses propres articles, par lequel elle avait précédemment accusé Mr. P. Soutzo d'avoir opiné pour l'immovibilité des conseillers d'état. — D'après la réfutation qu'elle même publie aujourd'hui, cette opinion n'appartiendrait qu'à Mr. Mavrocordato.

La Minerve ayant dit il y a quelques jours, que des pétitions avaient été rédigées au monastère de Mégaspilicon contre M. Mavrocordato, les supérieurs de ce monastère, par une réclamation que publie le Siècle, démentent les dires de la Minerve comme calomnieux, et invite ce journal à articuler positivement les faits qui peuvent être à sa connaissance, afin que si quelque moine, oubliant ses devoirs, a légitimement motivé l'accusation portée par la Minerve, il soit puni, selon la règle de l'ordre monastique.

Le Colonel Petmeza dément aussi une accusation semblable, portée contre lui par la Minerve. Le Siècle du 7/19 contient sa réclamation.

FAITS DIVERS.

Le 4 (16) de ce mois S. M. le Roi est parti d'Athènes pour faire un voyage en Eubée et dans l'archipel septentrional. L'absence de S. M. ne durera que dix jours environ.

M. Catacazy, Ministre Plénipotentiaire de S. M. l'Empereur de Russie, est dernièrement arrivé au Pires, où il se trouve encore en quarantaine

M. le lieutenant colonel Rosner ci-devant chef de la gendarmerie ayant reçu la démission qu'il avait sollicitée, part par le prochain paquebot autrichien, retournant en Bavière.

M. Rosner nous a prié d'exprimer la gratitude qu'il ressent envers les grecs pour la bienveillance et la loyale cordialité qu'il a toujours trouvées en eux pendant toute la durée de son séjour parmi eux. — Mr. Rosner se loue aussi du concours affectueux et franc qui lui a toujours été fourni par les officiers du corps qu'il commandait, et à l'aide du quel il a pu remplir convenablement ses devoirs envers le Roi et envers le pays. En un mot Mr. Rosner conservera toujours de la Grèce et des grecs, un souvenir plein d'affection et d'attachement, en retour des preuves qu'il a recueillies en maintes circonstances, de la cordialité et de la sincérité qui inspiraient à son égard les personnes avec lesquelles il s'est trouvé en relations soit particulières soit de service.

Le colonel Macris, une des célébrités militaires de la Roumélie, vient de mourir à Missolonghi.

L'exécuteur des hautes œuvres a été dernièrement assassiné à Eginé. On n'a pas encore pu découvrir les auteurs de ce meurtre,

πόπον. Ενι λόγω ο Κ. Ρόσσερ θέλει διατηρήσει περι της Ελλάδος και περι των Ελλήνων μνημν φιλικήν εις απάντησιν των ευμενών αισθημάτων τα όποια ευρεν εις όλους τους ανθρώπους με τους όποιους ετυχε να λάβη σχέσεις υπηρεσίας ή ιδιωτικούς.

Ο Συνταγματάρχης Κ. Μακρὺς εις των ήρώων της βούμελης απέβωσεν εις Μεσολόγγιον.

Επειδή αι δημοτικά εκλογαί της Κορίνθου ήκυρώθησαν δι' έλλειψιν νομίμων τύπων, ο Κ. Ν. Σκυφός, ύπουργικός σύμβουλος εις την επί των Εσωτερικών Γραμματείαν, της Επικρατείας διετάχθη να μεταβή εις τον δήμον τουτον δια να διευθύνη τας νέας εκλογάς.

— 20 λεπτά της ώρας μακράν της Τριπόλεως επράχθη ληστεία αι άρχαί άμα ειδοποιηθείσαι ανεκάλυψαν και τους αούτουρους και τα ληστευθέντα είδη οι κακούργοι ήσαν κατοικοι της Τριπόλεως και των πέριξ.

— Εις Σπέτσας εντός του λοιμοκαθαρηθρίου εφρονεύθη εις πρόσφυσζ Κρης εξ άπροσεξίας και δια του ιδίου αυτού όπλου.

— Οι ληστεύσαντες εις Αίγιον την οικίαν του Πανάγου Χρυσανθούλου παρεδόθησαν εις χείρας της εξουσίας και τα κλαπέντα είδη και χρήματα άνευρέθησαν.

— Εις Αίγιον εδολοφονήθη την 19 Αυγούστου ο δήμιος Ίβέρτος Σχλίλ αι άρχαί καταγίνονται προς άνακλύψιν του αούτουροζ της κακούργου ταύτης πράξεως.

— Κατά συνέπειαν γενομένων έρευνών ανεκαλύφθησαν ως βαρέως ύποπτοι αούτουροζ της εν τη οικία του εν Πάτραις δημοδιδασκάλου συμβάσης θηριώδους δολοφονίας περι της ανεφέρωμεν εις εν των προηγουμένων φύλλων της εφημερίδος μας. εις Κεφαλλην και εις άλλος Πατρεΰς και οι δύο ούτοι συλληφθέντες εύρίσκονται υπό άναγκήσιν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

ΑΓΓΛΙΑ.

Την 19 Αυγούστου, καθ' ην ώρίσθη ή συγκάλεισι του βουλευτηρίου, ο σύλλογος των αντιπροσώπων παρέστη εις το κατάστημα της των λόρδων βουλής δια να γίνη ή απαιτουμένη έναρξις. Λόγος δέν εξεφωνήθη, αλλά μετά τας συνήθεις διατυπώσεις οι αντιπρόσωποι επανήλθον εις την αίθουσαν των συνεδριάσεων των. Παρητήρηθη δε ότι ο Ροβέρτος Πήλ άπαντήσας τον λόρδον Ιωάννην Ρουσελ, έσφιξε την χειρά του.

Ο λόρδος Ουόρσελ έπρότεινε να εκλεχθί ο Κ. Σάβ Λεφεβρός, προϊστάμενος της των Αντιπροσώπων βουλής, χρηματίας τοιούτος και επί της παρελθούσης βουλής οτε εξελέχθη από τους Οβίγους. Η πρότασις αϋτη δέν απήντησεν ουδέμίαν αντίστασιν, την ίσθηρίξε και αϋτός ο Ροβέρτος Πήλ, ώστε ο Κ. Σάβ-Λεφεβρός εδιορίσθη πριμψηφεί.

Ο Πρόεδρος μετέπειτα αναβάς εις την έδραν του, ευχαρίστησεν την βουλήν δια την άπονεμηθείσαν αϋτῷ τιμήν άπαντήσαντος δε εις ταϋτα προσηκόντως του λόρδου Ιωάννου Ρουσελ, ή βουλή διελύθη άποφασίσασα να συνέλθη την επίωσαν.

Μόλις δε την 24 Αυγούστου έγένετο ή έναρξις της πρώτης συνόδου του βουλευτηρίου της Βασιλείσης Βικτωρίας δι' επιτρόπων αϋτης. Είσελθόντων τούτων εις την βουλήν των λόρδων και καταλαδόντων, με τους πλους επί κεφαλής, τας πρό του θρόνου θέσεις, ο μελανόρραβδος κλήτωρ διετάχθη να μεταπέμψη ενώπιον της βουλής των λόρδων τον συλλογον των αντιπροσώπων δια ν' άκούση τον βασιλικόν λόγον. Άμα δε ένεφανίσθησαν οι αντιπρόσωποι, προηγουμένου του προέδρου αϋτων, ο λόρδος Καρχελλάριος άνέγνωσε τον εξής λόγον:

Μιλόρδοι και Κύριοι,

Παρηγγέλωμεν από την Μεγαλειοτάτην Βασιλίσαν να σάς αναγγείλωμεν ότι ήθέλησε να ώφελήθι από την πρώτην περίστασιν δια να καταφύγη εις τας συμβουλάς και εις τον συνδρομήν σας μετά την διάλυσιν του τελευταίου βουλευτηρίου.

Η Μεγαλειοτάτη Βασιλις εξακολουθεί να λαμβάνη από τας ξένας δυνάμεις τας πλέον ευχαρίστους διαβεβαιώσεις περι της επιθυμίας των του να διατηρήσωσι μετ' αϋτης τας φιλικώτερας σχέσεις.

Η Μεγαλειοτάτη σάς αναγγέλλει ευχαρίστως ότι εντελώς επέτυχε τον σκοπόν της ή συνθήκη ή κατά την 15 Ιουλίου 1840 κλεισθείσα μετά του Αυτοκράτορος της Αυστρίας, του Βασιλέως της Πρωσίας, του Αυτοκράτορος της Ρωσίας και του Σουλτάνου.

Σας πληροφοροει δε άσμένως ότι ή πρόσκαιρος διάσασις την όποιαν έπέφερον μεταξύ των δυνάμεων τούτων και της Γαλλίας τα προς έκτέλεσιν της συνθήκης ληφθέντα μέτρα, έπαυσεν ήδη.

Η μεγαλειοτάτη Βασιλις έλπίζει ότι ή όμόνοια των μεγάλων δυνάμεων ως προς ελας τας υποθέσεις τας άφορώσας τα μεγάλα της Ευρώπης συμφέροντα έγγυάται ύπερ της διατηρήσεως της ειρήνης.

Η Μεγαλειοτάτη ευχαρίστως σάς αναγγέλλει ότι μετά την υπό των Περσικών στρατευμάτων έχκατάλειψιν του Γορβίου, ο παρά τη Περσικήν Αδλήν πρέσβυς της διετάχθη να επανέλθη εις Τεχεράνην.

Η Μεγαλειοτάτη Βασιλις λυπεΐται ότι αι διαπραγματεύσεις αι άρχίσασαι μεταξύ των εν Σίνη πληρεξουσίων της και της Σινικής Κυβερνήσεως δέν επήγαγον εισέτι κανέν ευχάριστον αποτέλεσμα και ότι ως εκ τούτου έγένετο χρεία να τεθώσιν εις κίνησιν αι σταλείσαι εις τας Σινικας θαλάσσας Άγγλικαί δυνάμεις. Άλλά είναι εισέτι σταθερώς πεπεισμένη ότι ο Αυτοκράτωρ της Σίνας, θέλει αναγνωρίσει το δικαίον των άπαιτησεων τας όποιας οι πληρεξούσιοί της διετάχθησαν να άπειθύνωσιν.

Η Μεγαλειοτάτη λογίζεται ευτυχής ότι δύναται να σάς αναγγείλη τον δια της μεσιτείας της φιλικόν και εις άμφοτέρα τα μέρη έντιμον συμβιβασμόν των διαφορών αϋτινες ήγήθησαν μεταξύ Ισπανίας και Πορτογαλλίας ως προς την έκτέλεσιν της μεταξύ των κατά το 1830 κλεισθείσης συνθήκης περι της ναυτιλίας του Δούρου.

Το χρέος το όποιον συνεφώνησεν ή νομοθετική άρχή του Άνω Καναδά χάριν έργων κοινής ώφελείας, αποτελεί σπουδαίον κώλυμα εις τας περαιτέρω βελτιώσεις όσαι είναι άπαραιτήτως αναγκαΐαι δια την ευημερίαν της επαρχίας εκείνης.

Η Μεγαλειοτάτη επέρσειεν εις τον Γενικόν αϋτης Διοικητήν να διακοινώση περι τούτου τα δέοντα εις τε το συμβούλιον και εις την συνέλευσιν τα περι τούτου έγγραφα έλπίζουσα ότι θέλετε δίωσει ιδιαίτεραν προσοχήν εις αντικείμενα τούτων διαφέροντα την ευημερίαν του Καναδά και εν γένει την δυνάμιν όλην του Κράτους.

Κύριοι αντιπρόσωποι.

Είμεθα βέβαιοι ότι ή Μεγαλειοτάτη Βασιλις έλπίζει μετά πλείστης πεποιθήσεως από την ειλικρίνειαν και τον ζήλόν σας ότι θέλετε ψηφίσει τα αναγκαΐα εις την δημόσιον υπηρεσίαν χρήματα και πρό, τούτοις την παραιτέω χρήσιν των παρχωρηθέντων υπό της τελευταίας βουλής κεφαλαίων.

Μιλόρδοι και Κύριοι.

Η Μεγαλειοτάτη μάζ επεφόρτισεν ιδίως να σάς αναγγείλωμεν ότι τα έκτακτα έξοδα τα προξενηθέντα ως εκ των συμβάντων της Σίνας, του Καναδά και της Με-

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

Les auteurs du vol commis à Vostitza dans la maison du Sr. Chrysantopoulos se sont remis d'eux memes à la disposition de l'autorité.

A vingt minutes de distance de la ville de Tripolitza un acte de brigandage a été dernièrement commis. L'autorité en ayant été informée a dirigé à l'instant des poursuites contre les auteurs de ce crime, qui ont été immédiatement arrêtés et livrés aux tribunaux.

NOUVELLES EXTERIEURES.

ANGLETERE.

Le 19 août, jour de la convocation du parlement, la chambre des communes s'est rendue à la barre de la chabre des lords pour l'ouverture. Il n'y a pas eu de discours prononcés.

Après les formalités d'usage, la chambre des communes est rentrée dans la salle de ses séances. On a remarqué que sir Robert Peel ayant rencontré lord John Russel, lui a serre la main.

Lord Worsley a présenté la motion pour l'élection de M. Shaw. Lefevre, en qualité de président de la chabre des communes. M. Shaw-Lefevre était le président du dernier parlement élu par les whigs. La motion n'a éprouvé aucune opposition : sir Robert Peel l'a même appuyée, et M. Shaw-Lefevre a été ainsi nommé à l'unanimité.

Le président est ensuite monté au fauteuil et a remercié la chambre du l'honneur qu'elle venait de lui confier.

Après quelques mots de félicitation de lord John Russel, la chambre s'est ajournée au lendemain.

Le 24 août seulement, la première session du deuxième parlement de la reine Victoria a été ouverte par commission royale. Les commissaires royaux étant entrés dans la chambre des lords et ayant pris place, la tête couverte, devant le trône, l'huisier de la verbe noire a reçu l'ordre de mander la chambre des communes à la barre pour entendre lecture du discours du trône. Les membres de la chambre de communes, avant le président en tête, s'étant présentés au dessous de la barre le lord chancelier a donné lecture du discours suivant.

Milords et messieurs,

Nous avons reçu l'ordre de vous informer que la reine a voulu profiter de la plus prompte occasion de recourir à vos conseil et à votre assistance, après la dissolution du dernier parlement.

S. M. continue à recevoir, des puissances, étrangères les assurances les plus agréables de leur désir d'entretenir avec elle les relations les plus amicales.

S. M. a la satisfaction de vous informer que les objets pour lesquels le traité du 15 juillet 1840 avait été conclu entre S. M. l'empereur d'Autriche, le roi de Prusse, l'empereur de Russie et le Sultan, ont été pleinement atteints. S. M. vous annonce avec plaisir que la séparation temporaire occasionnée entre les parties contractantes et la France, par les mesures adoptées pour l'exécution du traité, a maintenant cessé.

S. M. espère, avec confiance, que l'union des principales puissances sur toutes les affaires concernant les grands intérêts de l'Europe sera une ferme garantie du maintien de la paix.

S. M. est charmée de pouvoir vous annoncer que par suite de l'évacuation de Ghoriau par les troupes persanes, S. M. a ordonné à son ambassadeur à la cour de Perse de retourner à Tehéran.

S. M. regrette que les négociations entamées entre ses plénipotentiaires en Chine et le gouvernement chinois n'aient point encore amené une conclusion satisfaisante, et qu'il ait fallu mettre en mouvement les forces envoyées par S. M. dans les mers de Chine. Mais S. M. encore a la ferme confiance que l'empereur de la Chine reconnaitra la justice des demandes que les plénipotentiaires de S. M. ont reçu l'ordre de lui adresser.

S. M. est heureuse de pouvoir vous informer que les différends qui se sont élevés entre l'Espagne et le Portugal, sur l'exécution du traité conclu par ces puissances en 1830 pour le réglemen de la navigation du Douro, ont été arrangés amiablement et à l'honneur des deux parties, à l'aide de la médiation de S. M.

La dette contractée par la législature du Haut-Canada, Pour des travaux d'utilité publique, est un obstacle sérieux à des améliorations ultérieures qui seraient essentielles à la prospérité de la province unie.

S. M. a autorisé le gouverneur-général à faire une communication sur ce point au conseil, ainsi qu'à l'Assemblée du Canada.

S. M. ordonnera que les documents vous soient soumis; elle espère que vous porterez sérieusement votre attention sur des matières intéressantes à un si haut degré la prospérité du Canada, et la force de l'empire.

Messieurs de la chambre des communes.

Nous sommes assurés que S. M. compte, avec la plus entière confiance, sur votre loyauté et votre zèle à voter les fonds nécessaires pour le service public, ainsi que pour l'emploi ulterieur des sommes accordées par le dernier parlement.

Milords et Messieurs.

S. M. nous a spécialement ordonné de vous déclarer que les dépenses extraordinaires occasionnées par les événements du Canada, de la Chine et de la Méditerranée et la nécessité de maintenir une force capable de protéger nos vastes possessions, ont fait sentir le besoin d'examiner quels seraient les moyens d'augmenter le revenu public.

S. M. désire vivement que cet objet soit atteint de la manière la moins onéreuse pour son peuple, et il a paru à S. M., apres mûre délibération que vous pourriez, dans ces circonstances, porter utilement votre attention des droits dont grevées les productions des pays étrangers. Vous aurez à examiner si quelquesuns de ces droits ne sont pas trop insignifiants pur être reellement productifs, en même temps qu'ils sont vexatoires pour le commerce. Vous examinerez aussi si le principe de la protection sur lequel d'autres droits sont fondés, n'a pas reçu une extension préjudiciable à la fois au revenu public et aux intérêts du pays.

S. M. désire que vous examiniez les lois qui réglent le commerce des blés: vous aurez à décider si ces lois n'aggravent pas les fluctuations naturelles des approvisionnements, si elles n'embarrassent pas le commerce et dérangent la circulation; enfin, si elles n'ont pas pour effet de diminuer l'aisance et d'augmenter les privations du grand cops de la communauté.

S. M., éprouvant la sympathie la plus profonde pour ceux de ses sujets qui sont en ce moment dans le dénument d'ouvrage, son vœu le plus ardent est que toutes vos délibérations soient guidées par la sagesse et puissent conduire à la prospérité de son peuple chéri.

Avant la lecture de ladresse au parlement un grad nombre de membres de la chambre des communes se sont réunis hier chez lord John Russel, pour entendre les explications de S. S. sur le système que les ministres avaient l'intention de suivre. Presque tous les membres whigs des communes étaient presens. Lord John Russel a adressé à l'assemblée le discours suivant:

Il est d'usage, autant qu'il est possible, dans un discours d'ouverture du parlement, d'éviter des sujets d'une nature irritante ou de nature à produire des divergences d'opinion. Toutefois, à raison de circonstances particulières du moment, l'intention des ministres de S. M. est de dévier de la marche ordinaire et d'introduire dans le discours de la reine des sujets qui développeront complètement la politique qu'ils ont résolu de suivre, et qui ameneront inévitablement une discussion approfondie de cette politique. Aucun de nous ne reculera, et ce discours est conçu de manière à fournir à chaque membre l'occasion de s'expliquer sur la politique du ministre, et à la chambre de formuler son opinion.

La chambre des consultes sur les points de discours qui pourraient occasionner des divergences d'opinion, et une fois qu'elle aura parlé, si, comme je le crois, son est défavorable, moi et mes collègues nous regarderons avec un devoir constitué

(SUPPLEMENT.)

σεγίου και η υπογρέωσις του να διατηρηται δυναμικ ικανη να υπερασπιση την απειρον εκτασιν του Κρατους μας, κατέστησαν επιστητη την ανάγκην του να εξετασθωσι τα μέσα της αυξησεως των δημοσίων πόρων.

Η Μεγαλειοτάτη επιθυμει να κατορθωθη τοϋτο με τον ηπτον επαχθη δια τον λαον αυτης τροπον και μετα ωριμον σκεψην εστοχασθη οτι ηδυνασθε εις τοιαυτην περιστασιν να φερετε επωφελως την προσοχην σας εις την αναθεωρησιν των δικαιωμάτων των οποια επιβαρυνουσι τα ξενα προιόντα. Θελετε εξετασει αν τινα των δικαιωμάτων τούτων δεν ειναι εντελως ασήμαντα και επομενως απαράγωγα, ενω ειναι καταθλιπτικά δια το εμπόριον. Θελετε προς τούτοις ερευνησει αν η αρχή της προστασίας εφ' ης στηριζονται αλλα τινά δικαιώματα δεν ελαβεν επιβλαβη επιβροην εις τε την δημοσίαν πρόσδοον και τα συμφέροντα του τόπου.

Η Μεγαλειοτάτη επιθυμει να εξετασете τους νόμους τους κανονιζοντας το εμπόριον των σιτηρών. Θελετε αποφασισει αν οι νόμοι οτοι δεν καθιστώσιν ετι άτακτο-τέρας τας φυσικας παλιβροίας των προμηθειών, αν δεν δυσκολευουσι το εμπόριον και δεν κωλύουσι την κυκλοφορίαν τελευταίον αν δεν ελαττώσιν την άνεσιν και δεν αυξάνουσι τας στερήσεις του μεγάλου πλήθους του λαου.

Η Μεγαλειοτάτη αισηνομένη την βαθυτέραν συμπάθειαν υπέρ των υπηκόων της εκείνων ολίγων ηδη στερούνται και των προς τροφήν αναγκαίων και εργασίας, εύχεται να καθοδηγήση η φρόνησις ολας τας περι τούτου σκέψεις σας και να κατορθώσωσιν αυται να επιφέρουσι την ευμερίαν του αγαπητου αυτης λαου.

(Η Σφαίρα.)

Προτου αναγνωσθη εν τω βουλευτηρίω η προσφώνησις, πολλοι αντιπρόσωποι συνίθλον γρη εις του Λόρδου Ιωάννου Ρούσελ δια να ακούσωσι τας εξηγήσεις του, περι του συστηματος το οποίον οι ύπουργοι εσκόπευαν ν' ακολουθήσωσι. Παρευρε-θησαν εις την συνέλευσιν ταύτην σχεδόν άπαντες οι Ούργοι αντιπρόσωποι ο Λόρδος Ιωάννης Ρούσελ απεύθυνε περι τον σύλλογον τον εξής λόγον.

« Συνήθεια ειναι να απορεύγη το ύπουργείον εις τους λόγους της έναρξεως των βουλευτηρίων πάν οτι έγγκτικόν η δυνάμενον να επιφέρη διχόνοιαν φρονημάτων, άλλ' όμως δια τας ιδιαιτέρας περιστάσεις της ενεστώσης εποχής, σκοπός των ύπουργών της Α. Μ. ειναι να παρεκτραπήσιν της συνήθους οδοϋ και να εισάξωσιν εις τον λόγον της Βασιλείσεως αντικείμενα τα οποια θέλουσιν εντελως αναπτύξει την οποιαν απερίσταν να ακολουθήσωσι πολιτικήν. Ουδεις εξ ημών δεν θέλει αποδειλάσει και ο λόγος ειναι συντεταγμένος εις τρόπον οστε να δώση άφορμην εις έκαστον μεν μέλος του να εξηγήση περι της πολιτικής του ύπουργείου, εις δε την βουλήν του ν' αποφασιση.

Θέλουσιν συμβουλευθη την βουλήν περι των αντικειμένων οσα δύνανται να παρξώσιν διχόνοιαν φρονημάτων και άμα αποφανθείσιν αυτης, αν, ως στοχάζομαι, η γνώμη της δεν ειναι υπέρ ημών, και εγω και οι σύντροφοι μου θέλουσιν θεωρήσει ως συνταγματικόν καθήκον ν' αποσυρθώμεν. Νομιζω οτι θέλει προταθη και γένει δεκτή δια μεγάλης πλειοψηφίας η τροπολογία της προσφωνήσεως εις την περιστασιν αυτην θέλουσιν αναφανη δια τελευταίαν φοράν ως κόμμα έχον εις χειρας τας ήνικας της Κυβερνήσεως. άλλ'ά πέπεισμαι οτι αι πολιτικαι μας άρχαι ήσαν φρόνιμοι και δίκαιοι και οτι εις οιασδήποτε χειρας και αν περιεβλη η Κυβερ-νησις, θέλουσιν επί τέλους υπερισχύσει.

Ο λόγος οϋτος εχειροκροτήθη ζωηρότατα. άλλ' η συζήτησις της προσφωνήσεως γίνεται σφοδρά εις άμοιρέρας τας βουλας εσχεδίασαν δε ταύτην παρά μεν τοις πατριώταις ο Λόρδος Άλθόρπησ, παρά δε τοις αντιπροσώποις ο Κ. Μάρκος Φιλιππος.

Ο Λόρδος Ρυπόν επρότεινε εις την άνω βουλήν να αποφανθη οτι δεν έχει εμπιστοσύνην εις το ύπουργείον η δε πρότασις αυτη μ' όλουσιν τους άγωνας του Λόρδου Μελβούρνου έγινε δεκτή δια πλειοψηφίας 72 ψήφων.

Εις την βουλήν των αντιπροσώπων, υπεβλήθη ήμοια πρότασις υπό του Κ. Μάρ-του Ουορτλέε. η πάλη ειναι ζωηροτάτη και θέλει, ως φαίνεται, διαρκέσει επί πολλας συνεδριάσεις της βουλας.

Περιγήγησις του πλοιάρχου Ρόσς εις τον άνταρκτικόν πόλον.

Εις την τελευταίαν συνεδρίασιν της ακαδημίας των επιστημών, εδόθη ειδήσις ούσιωδως ενδιαφέρουσα την φυσικην γεωγραφίαν. Πρόκειται περι της περιγητήσεως του πλοιάρχου Ρόσς σταλέντος υπό του Άγγλικου ναυαρχείου εις τον άνταρκτικόν πόλον και σχεδόν εις τα αυτά μέρη τα οποια πρό μικρού επεσκέφθησαν τα Γαλλι-κά και πλοία κυβερνούμενα υπό του άντιναυάρχου Δυμόντου Δυρβίλλου. Αι Άγγλι-κά και ειδήσεις εστάλησαν από του Όβαρι-Γόβν, πάλιν κειμένην εις τας εσχατίας της γης του Βάν-Διέμεν. Ο πλοίαρχος Ρόσς επεφορτίσθη να κάμη πολλάς περι των παθών της πυξίδος παρατηρήσεις εις έκ των οποίων και η επιστολή του επανο-μάσθη με α γ ν η τ ι κ η και έκτος τούτων να πλησιάζη με τα δύο του πλοια όσον οιάποτε πλησιέστερον εις τον άνταρκτικόν Πόλον, τον σχεδόν μυθώδη αυτόν σκοπόν των άγωνίων των ναυτιλων, ος και αν τον επιτύχωσι ποτε, άδηλον ειναι αν αντα-μείψη τας τόσας θανάτας και τους τόσους κινδύνους τους καταβλήθέντας χάριν αυτού. Τα Άγγλικά πλοία, κατά τας τελευταίας ειδήσεις, εχον προχωρήσει μέχρι του μεσημβρινου πλάτους 78 βαθμών και 4 στιγμών.

Αι περι του πλοιάρχου Ρόσς και της άνταρκτικής περιγήγησεως του ειδήσεις φαί-νονται επίσημοι, υποστηρίζονται δε δια ναυτικού γάρτου, επί του οποίου ειναι έγ-κεγραμμένη η πορεία των πλοίων και τον οποίον εφερεν από το εν Λονδίνω γραφείον του Ναυαρχείου, άλλος γνωστός Άγγλος περιγητής ο Κ. Πέντλανδ. Αν οι Άγγλοι ναυτικοι του 4840 ειναι ευτυχέστεροι εις την παρά τον Πόλον εκδρομήν των από τους προκατόχους αυτών, τοϋτο προήλθεν εκ του οτι ωρμησαν προς την εκδρομήν των περι τον έκταστον βαθμόν του πλάτους, ενω τα ήμέ-τερα πλοια επλησίασαν από την διεύθυνσιν του 450 βαθμού η διαφορά αυτη αρ-κει να εξηγήση διατι ο άντιναύαρχος Δυμόντος Δυρβίλλος αφήτησε προς κομμα άνο-πέροβλον μερίση πεπηγυίαν χιόραν ενω ο πλοίαρχος Ρόσς, λαθών άλλην διεύθυ-σιν ηδυνήθη να εισέλθι εις ένα μέγιστον κόλπον, εντός του οποίου εϋρεν ελευθεραν την θάλασσαν μέχρις ενός δευτέρου φαργμου πάγου. Ο Άγγλος ναυτικός ανεκά-λυψε προς τούτοις εις την τοσοϋτον προκεχωρημένην εκείνην ζώνην ήφαισιν, τον οποίον καταμετρήσας εϋρεν έχοντα 42000 Άγγλικών ποδών ύψος. Το ήφαίστειον αυτό σημάειον ειναι πιθανότατα ακολουθία την μεγάλην σειράς των πυρίνων φουμά-των τα οποια διέρχονται την Άμερικην καθ' όλον αυτης το μήκος, και ώτανει αναγγέλλουσιν οτι εντός αυτης της χαράδρας θέλουσιν λάθει υπαρέξιν αι μέλλουσαι εκρήξεις του φλοιου του ήμετέρου πλανήτου.

Κατά τας διακοινώσεις του Βρετανικού Ναυαρχείου, ο πλοίαρχος Ρόσς εχε φθάσει εις περίπου 400 μιλίων απόσασιν από τον μαγνητικόν άνταρκτικόν Πόλον, οςτις δεν ειναι εις την θάλασσαν άλλ' εις παραλίαν γειτονα των χωρών τας οποιας επισκέφθησαν τα Άγγλικά πλοία. Ειναι πιθανόν οί τοιμηροί αυτοί άργοναυται εξακολουθούντες την πορείαν των να κατορθώσωσιν να πατήσωσι αυτά: έκείνα τα μέρη όπου η μαγνητική δύναμις ειναι άκριβώς κάθετος επί της γης. Εις τον αυτην περιστασιν τα Άγγλικά πλοία δεν θέλουσιν λείψει να καταλάβωσιν τον τόπον επ' ονόματι της Βασιλείσεως της Άγγλιας, άλλ' η διατήρησις του μαγνητικού άν-ταρκτικού πόλου ήθελεν εσθαι δύσκολος, διότι ο τόπος οϋτος μεταβάλλει θέσιν με την παράδοον των αιώνων.

Ειναι άλλως τε γνωστόν οτι ο οϋτω καλούμενος με α γ ν η τ ι κ ο ς π ο λ ο ς δεν ειναι πέρλετος εϊμη ως προς την θεωρίαν μόνην ειναι άπλοϋστατα ο τός οπου η μεν συνήθως πυξίς η κύκλω φερόμενη δηλ. ειναι ασήμαντος ο εστι δεν υποδει-κνύει τίποτε, η δε κατερέπτης θελήνη πάσχει κλίσιν 90 βαθμών ο εστι κ καταρέ-

tionnel de nous retirer. Je crois qu'un amendement à l'adresse sera proposé et adopté à une très-grande majorité. Ce sera la dernière fois que nous paraîtrons comme un parti ayant les rênes du gouvernement; mais je suis convaincu que nos principes politiques étaient sages et que dans quelques mains que tombe le gouvernement, ils finiront prévaloir.»

Ce discours a été vivement applaudi. Mais la discussion de l'adresse est très-vive dans les deux chambres, c'est lord Althorp qui l'a proposée à la chambre des lords et M. Mark Phillips à la chambre des communes.

Lord Rupon a proposé à la chambre haute un amendement ten tendant à faire déclarer qu'elle n'a pas de confiance dans le ministère; malgré les efforts de lord Melbourne et de ses amis cet amendement a été adopté à la majorité de 72 voix.

A la chambre des communes sir Stuard Wortley a aussi proposé un amendement dans le même sens; on ne connaît pas encore le résultat de la discussion qui est extrêmement animée et qui paraît devoir occuper plusieurs séances de cette chambre.

VOYAGE DU CAPITAINE ROSS AU PÔLE AUSTRAL.

Dans la dernière séance de l'académie des sciences, il a été donné une nouvelle importante de géographie physique. Il s'agit de l'expédition du capitaine Ross, envoyé par l'amirauté anglaise dans les parages glacés du pôle austral et à peu près aux mêmes lieux que viennent de visiter nos vaisseaux français sous les ordres du contre-amiral Dumont-d'Urville. Les nouvelles anglaises sont transmises de Hobart Town, ville à l'extrémité de la terre de Van-Diemen. Outre un vaste programme d'observations de boussole qui ont valu au voyage du capitaine Ross le surnom d'expédition magnétique il était chargé, avec ses deux navires, d'approcher le plus près possible du pôle austral, ce but presque fabuleux des efforts des navigateurs, et qui, si même il se réalisait, offrirait une compensation fort incertaine à tant de dépenses et de dangers. Toutefois les vaisseaux anglais, d'après les dernières nouvelles, se sont avancés jusqu'à une latitude australe de 78 degrés 4 minutes.

Les nouvelles du capitaine Ross et de son expédition australe paraissent authentiques; elles sont appuyées d'une carte marine où la navigation est tracée et qui vient d'être rapportée des bureaux de l'amirauté, à Londres, par un autre voyageur anglais, bien connu de l'Institut, M. Pentland. Si les navigateurs anglais de 1840 ont plus de bonheur dans leur excursion vers le pôle que ceux qui les avaient précédés, cela tient à ce qu'ils ont attaqué les parages austraux vers la longitude de 100, tandis que nos navires se sont approchés dans la direction du 150e degré; cette différence suffit pour expliquer comment le centre-amiral Dumont-d'Urville s'est trouvé arrêté sur le travers d'une immense terre glacée, et comment le capitaine Ross, attaquant le pôle dans une autre direction, a pu entrer dans un vaste golfé où il a trouvé la mer libre, se terminant par une seconde barrière de glaces. Ce dernier marin a aussi fait la découverte d'un volcan brûlant à ces latitudes si élevées; il a donné au cone enflammé une hauteur de douze mille pieds anglais. Ce point volcanique est probablement une suite de l'immense série des soulèvements ignés qui sillonnent les deux Amériques dans toute leur longueur et qui semblent annoncer que ce sera dans cette crevasse que se feront jour les explosions futures de l'écorce de notre planète.

D'après les communications de l'amirauté britannique, le capitaine Ross était arrivé à environ cent milles du pôle magnétique austral, lequel n'est trouvé point en mer, mais sur une côte voisine des parages que les vaisseaux anglais ont visités. Il serait possible que, dans la suite de l'expédition, ces hardis navigateurs eussent réussi à explorer le lieu même où la force magnétique est rigoureusement perpendiculaire à la surface du sol. Les bâtimens anglais n'auraient pas manqué d'en prendre possession au nom de la reine d'Angleterre; mais la propriété du pôle austral magnétique serait difficile à garder, vu que ce point change de place avec les laps des siècles.

On sait d'ailleurs que le point qu'on appelle le pôle manétique offre un intérêt de pure théorie. C'est simplement un endroit où la boussole ordinaire ou de déclinaison est indifférente, c'est-à-dire où elle ne marque plus, et où la boussole d'inclinaison marque 90 degrés, c'est-à-dire plonge droit vers le centre de la force. Il faut esperer que les deux expéditions récentes, anglaise et française, vers le pôle austral, nous fourniront, par une vaste collection d'observation magnétiques, quelque chose de mieux que le stérile avantage d'avoir cointeyé les deux pôles magnétique ou terrestre. Il n'y a rien à faire pour la science dans ces latitudes inaccessibles, où l'homme ne pourrait trainer que la plus miserable existence, et où toute vie finit par disparaître.

On ne comprend guère que l'ardeur des voyages ne se tourne pas de préférence vers l'intérieur de beaux et fertiles continens en core à peu près inconnus, tels que plusieurs parties de l'Amérique du Sud et tout l'intérieur de la Nouvelle-Hollande. Que si l'on voulait tenter quelque chose de bien plus influent pour la prospérité des nations, les belles occasions ne manqueraient pas ailleurs: le jour où l'on coupera par des canaux navigables les deux petites langues de Suez et de Panama, sera mille fois plus heureux pour l'espèce humaine que les promenades vers les affreuses solitudes des deux pôles. Ajoutons encore, d'après la lettre du capitaine Ross, que les navigateurs anglais, qui ont été forcés de s'arrêter à 12 degrés du pôle austral, se sent cependant assurés que ces mers sont abondamment pourvues de cachalots à spermaceti et autres grands cétacés. Il paraîtrait que ces animaux énormes, tant poursuivis par les baleiniers, ont pris le sage parti de se réfugier vers les pôles de la terre, comme dans un asile inexpugnable.

(Αριθ. βελ. καταχ. 372.)

A V I S.

A la suite des nouvelles dispositions sanitaires, la quarantaine à Trieste, pour les provenances de la Grèce et des Iles Ioniennes, a été reduite à sept jours, et par conséquent celle des pyroscaphes du Lloyd Autrichien, qui date du jour de leur départ de Corfou, à 48 heures seulement.

La société susdite pour épargner aux passagers de ses pyroscaphes les ennuis des lazaret et les formalités y attachées, leur offre d'achever la dite quarantaine de 48 heures à bord, moyennant la seule retribution de la nourriture de leur place.

πει εϋθδ προς το κέντρον της δυνάμεως. Ειναι ελπίς οτι αι δύο πρόσφατοι προς τον άνταρκτικόν Πόλον περιοδείαι, ήτε Γαλλικη και ή Άγγλική, θέλουσιν μάς πα-ρέξει δια των πολλών μαγνητικών παρατηρήσεών των ωφελιμώτερον τι παρά το άγονον πλεονέκτημα του οτι προσήγγισαν τας άπρόσσιτους αυτάς χώρας, αιτινες δεν ειναι ούδαμως επωφελεις εις την βιομηχανίαν και ήμισα εις την επιστήμην, διότι ο άνθρωπος δεν εϊμπορει να ζήση εκει ειμη τον έλαεινότερον βίον. Δεν ήξέρομεν τινών διατι οι περιγηται δεν προτιμώσιν να στρέψωσι τους άγωνάς των προς τα ενδοτάτα των ωραίων και ευφόρων γαιών οσαι μάς ειναι σχεδόν άγνωστοι, οια πολλά μέρη της μεσημβρινής Άμερικης και όλα τα ενδο-τερα της νέας Όλλανδίας. Υπάρχουσι δε και άλλα πολλά ποιητέα χάριν της ευη-μερίας των έθνών, αν λ. χ. σκαρώσι διώρυγες επί των στενών του Πα-ναμά και του Σουέζ η ανθρώπιότης θέλει ωφελιθη πολύ μάλλον η δια των περι-οριζών προς τας φρικώδεις έρημίας των δύο Πόλων. Προσθετόν και τούτο οτι κατά την επιστολήν του πλοιάρχου Ρόσς οι Άγγλοι, ναυτικοι αν και αναγκασθέντες να στα-ματήσωσιν εις τον δωδέκατον βαθμόν του άνταρκτικού Πόλου, εβεβαίωθησαν μ'

δλον τούτο ότι εις ύλας έκείνας τας θαλάσσας ύπάρχουν άφθονα, παντοειδη και μέγιστα μαλάκια, τὰ όποια, ως φαίνεται, κυνηγούμενα από τους Κητοθήρας (baleiniers), άπεφάνισαν φρονίμως να καταφέρωσιν εις τους πόλους της γής, ως εις άσυλον άπόρθητον.

(Αρ. πρωτ. 22594.)

(Αριθ. βιβλ. καταχ. 373)

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρός τους ταμείας του Κράτους.

Η Κυβέρνησις διά να χορηγήσῃ μέσα εύκολίας εις τους όφειλέτας του δημόσιου, διά την πληρωμήν του προς αυτό χρέους των, έσυγγώρησε του να δύνανται να συμφηφίζουσιν άνευ τινός δαπάνης τὰ όφειλόμενα προς έν ταμείον, πληρόντες εις έν άλλο. Προϊόντος του χρόνου, πολλοί των δημοσίων όφειλετών καταχρασθέντες της άδειας ταύτης, διέστρεψαν τόν άληθή σκοπόν του συμφηφισμού. Συνεννοούμενοι δὲ και με άλλους, μεταχειρίζονται αυτών ως μέσον έμπορίου και κερδοσκοπίας, άπατώντες ούτω τὸ δημόσιον προς όδηγίαν και των Διοικ. ταμείων και των πολιτών ή Γραμματεία σπεύδει να διαγράψῃ τους θρους κατά τους όποιους πρέπει να ένεργηται του λοιπού ο συμφηφισμός, και τούτο προς άποφυγήν συγχύσεων και διενέξεων.

1. Απαγορεύονται ύπό ίδίαν εύθνην των ταμείων.

α. Η έκδοσις και η παραδοχή γραμματίου συμφηφιστέου εις δύο ή πλείοτερα πρόσωπα.

β. Η έπιστροφή των χρημάτων τα όποια άπαξ εισήλθον εις τὸ ταμείον διά να συμφηφισθώσιν άπέναντι χρέους προς τὸ δημόσιον.

2. Ο ένεργών πληρωμήν εις έν ταμείον, και λαμβάνων γραμματίον συμφηφιστέον εις άλλο, όφειλε να φρονίσῃ τὸ γραμματίον τούτο να παρουσιάζεται προς συμφηφισμόν εις τὸ άρμόδιον ταμείον εντός 20 ημερών, άφ' ης ημερας έξεδότη. Εις έναντιαν περίστασιν ο όφειλέτης ύπαικειται εις πρόστιμον ο τῶς 0/0 επί του συμφηφιστέου ποσού, από τὸ όποιόν θέλει κρατησάι τὸ πρόστιμον εις δὲ τὰ γραμματία πρέπει να σημειούται τούτο υπογραφόμενου του χρεώστου.

3. Προς εύκολίαν του δημόσιου όφειλέτου δύνανται, άν ο πληρωτής προτιμήσῃ, να μη σημειωθῇ τὸ είδος του χρέους επί του γραμματίου, αλλά τότε τὸ γραμματίον θέλει συμφηφισθῇ άπέναντι όποιουδήποτε χρέους, τὸ όποιον ήθελε προτιμήσει να πληρώσῃ ο όφειλέτης.

4. Εις περίστασιν καὶ ην ήθελεν άποδειχθῇ ότι ο φέρων γραμματίον προς συμφηφισμόν, δὲν όφειλε ποσός εις τὸ ταμείον, προς έν έξεδότη τὸ γραμματίον, δύνανται κατά προτίμησιν, ή να λάβῃ άλλο γραμματίον άπέναντι του πρώτου, συμφηφιστέον παρ' άλλω ταμείω προς τὸ όποιον όφειλε, ή να μεταβιβάσῃ τὸν συμφηφισμὸν του έκδοθέντος εις όνομά του γραμματίου εις τρίτον πρόσωπον, όφειλον προς τὸ αὐτό, ή άπ' έναντίας προς άλλο ταμείον. Εις έκαστην των δύο τούτων περιπτώσεων, ο όφειλέτης ύπαικειται εις την πληρωμήν του τέλους του χαρτοσήμου της άξίας.

5. Εάν η περίπτωση του προηγούμενου άρθρου παρουσιασθῇ και ως προς τὸ ταμείον, προς τὸ όποιον έξεδότη τὸ προς συμφηφισμόν τελευταίον γραμματίον, εφαρμόζονται άπαραλλάκτως αἱ διατάξεις του αὐτοῦ άρθρου, πληρονομένου πάλιν του τέλους του χαρτοσήμου της άξίας, και ούτω καθέξῃς από ταμείον εις ταμείον επί τῇ ύποχρεώσει της πληρωμῆς έκαστου του άνωτέρου τέλους, μέχρις ότου πραγματοποιηθῇ τελειωτικῶς ο συμφηφισμός.

6. Οσάκις τὸ γραμματίον διαλαμβάνῃ βρωτὸς τὸ είδος του χρέους, τὸ όποιον μέλλει να συμφηφισθῇ, τὸ δὲ χρέος τούτο είναι κατώτερον του συμφηφιστέου ποσού, άφου ένεργηθῇ ο συμφηφισμός του όρισμένου χρέους, τὰ ύπόλοιπα συμφηφίζονται άπέναντι άλλης φύσεως χρέους του αὐτοῦ όφειλέτου προς τὸ αὐτὸ ταμείον.

7. Εάν άφου συμφηφισθώσιν όλα τὰ είδη του χρέους του όφειλέτου προς τὸ αὐτὸ ταμείον, περισσεύσων άκόμη χρήματα, δια τὰ ύπόλοιπα εκδίδεται γραμματίον συμφηφιστέον παρ' άλλω ταμείω άπέναντι του χρέους του αὐτοῦ όφειλέτου, ή γίνεται η μεταβιβάσις αυτών εις τρίτον πρόσωπον, όφειλον προς τὸ αὐτό, ή άπ' έναντίας προς άλλο ταμείον. Εις έκαστην των δύο τούτων περιπτώσεων ο όφειλέτης ύπαικειται εις την πληρωμήν του τέλους του χαρτοσήμου της άξίας.

8. Εάν η περίπτωση του προηγούμενου άρθρου παρουσιασθῇ και ως προς τὸ ταμείον, προς τὸ όποιον έξεδότη τὸ τελευταίον γραμματίον προς συμφηφισμόν, εφαρμόζονται άπαραλλάκτως αἱ διατάξεις του αὐτοῦ άρθρου, πληρονομένου πάλιν του τέλους του χαρτοσήμου της άξίας και ούτω καθέξῃς από ταμείον εις ταμείον επί τῇ ύποχρεώσει της πληρωμῆς έκαστου του άνωτέρου τέλους, μέχρις ότου πραγματοποιηθῇ τελειωτικῶς ο συμφηφισμός.

9. Τὸ τέλος του χαρτοσήμου και τὸ πρόστιμον πληρόνεται εις τὸ ταμείον παρ' η ένεργείται ο συμφηφισμός.

10. Η παρούσα θέλει δημοσιευθῇ δνὰ της έφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις, τήν 31 Αύγουστου 1841.

Ο Διευθυντής Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Τὸ Συμβούλιον

Ι. Α. ΣΟΥΤΣΟΣ, Ι. ΒΙΖΟΥΛΑΣ.

Θ. Σχινῆς.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

(Αριθ. βιβλ. καταχ. 354)

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ Β. ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Δηλοποιεί, ότι

Διά του από 18 (30) Αύγουστου τ. ε. Β. Διατάγματος προσδιορίσθη αἱ εις τὸ παραρτήμα της έφημερίδος της Κυβερνήσεως ένεργούμεναι καταχωρίσεις των εις ύποθήκην προσφερομένων κτημάτων, κατά τὸν από 30 Μαρτίου τ. ε. Νόμον, να γαίνωνται επί του παρόντος άμοιβή. Θέλουν δὲ πληρόνεσθαι μετά ταῦτα προς δύο-δεκα λεπτά τὸν στίχον ένα πραγματοποιηθῇ τὸ δάνειον, έν πάσῃ δὲ περιπτώσει, δηλαδή είτε πραγματοποιηθῇ είτε μη τὸ δάνειον, όχι άργότερα των τεσσάρων μηνῶν, λογιζόμενων, άφ' ης ημερας έγεινεν η καταχώρισις.

Αἱ αἰτήσεις θέλουν εισθαι σύμφωνοι με την έννοιαν του άρθ. Ι. του εἰρημένου νόμου, ως προς την σημείωσιν της θέσεως, του χωρίου, του δήμου, της επαρχίας, της δικαιοχέσεως, των δρίων, της έκτάσεως και των γειτόνων των εις ύποθήκην προσφερομένων κτημάτων.

Με τὰς διατάξεις ταύτας θέλουν συμμορφωθῇ και όσαι μέχρι τούδε διευθύναν προς καταχώρισιν μη τακτικῶς συντεταγμένας αἰτήσεις.

Αἱ αἰτήσεις αὗται γεγραμμένα εις άπλούν χάρτην θέλουν στέλλεσθαι μ' επιγραφὴν «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Β. Τυπογραφίας και Λιθογραφίας» διά να ένεργηται η καταχώρισις των.

Η εισπραξις του δικαιώματος της καταχώρισεως θέλει ένεργεῖσθαι έν καιρῷ παρὰ του άρμόδιου διοικητικοῦ ταμείου κατά την σταλησομένην παρ' ημών κατάστασιν.

Η δὲ πώλησις των μοναδικῶν φύλλων του παραρτήματος θέλει ένεργεῖσθαι, ως και η των λοιπῶν έφημερίδων, από τὸν παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει των Ταχυδρομίων διεκπεραιωτήν των Βασ. έφημερίδων κατά την εις τὸν άρθ. Ι. του παραρτή-

Ο ύπεύθυνος συντάκτης ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΜΠΑΛΗΣ.

ματος του Έλληνικοῦ Ταχυδρόμου του τρέχοντος έτους δημοσιευείσαν διατίμησιν αυτών.

Αἱ δυσανάγνωστοι αἰτήσεις θέλουν επιστρέφεσθαι.

Ταῦτα δὲ κατά συνέπειαν των ύπ' αριθ. 23, 452 και 24, 157 διαταγῶν της επί των Οικονομικῶν Β. Γραμματείας της Έπικρατείας.

Εν Αθήναις, τήν 29 Αύγουστου 1841.

Ο Διευθυντής Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ο Οικονόμος και Γραμματεὺς Δ. Γ. Φιλάρετος.

(Αριθ. Πρωτοκόλ. 2455.)

(Αριθ. βιβλ. καταχ. 362.) α'.

Τὸ έμπορικόν γραφεῖον της παρὰ τῇ Όθωμανικῇ Αὐλῇ Β. Έλληνικῆς Πρεσβείας, Δηλοποιεί, ότι

Διά χρέη θαλασσοδάνεια πωλεῖται προσεχῶς ένταῦθα επί δημοπρασίας τὸ Έλληνικόν πλοῖον γολέττα Ναπολέον πλοιαρχούμενον ποτὲ ύπό του Ίωάν. Ζιχάρη.

Εἰδοποιούμενοι όθεν προσκαλοῦνται οι έχοντες άπαιτήσεις επί του ρηθέντος πλοίου να παραστήσωσιν αὐτοπροσώπως ή διά νομίμων επιτρόπων των ένταῦθα τὰς άποδείξεις των εν τάξει εντός δύο μηνῶν, άφ' ης ημερας δημοσιευθῇ η παρούσα διά της έφημερίδος ο Έλλ. Ταχυδρόμος. Παραλθούσης δὲ της ως άνωτέρω προθεσμίας θέλει γίνει η διανομή του έκπιπ-στηριάζματος άποκλειστικῶς εις τους μέχρι της εποχῆς ταύτης παρουσιασθησομένους.

Πέρα Κωνσταντινουπόλεως τήν 2 (14) Αύγουστου 1841.

Ο Προξενος Διευθυντής του Γραφείου Γ. ΜΑΝΤΣΟΥΡΑΝΗΣ.

(Αριθ. Πρωτοκ. 2456.)

(Αριθ. βιβλ. καταχ. 362.) β'.

Τὸ έμπορικόν γραφεῖον της παρὰ τῇ Όθωμανικῇ Αὐλῇ Β. Έλληνικῆς Πρεσβείας, Δηλοποιεί, ότι

Διά χρέη θαλασσοδάνεια πωλεῖται προσεχῶς ένταῦθα επί δημοπρασίας τὸ Έλληνεμπορικόν πλοῖον βουβάδα Αγγιλλὺς πλοιαρχούμενον ποτὲ ύπό του Δαμιανου Δ. Δέδε.

Εἰδοποιούμενοι όθεν προσκαλοῦνται οι έχοντες άπαιτήσεις επί του ρηθέντος πλοίου να παραστήσωσιν αὐτοπροσώπως ή διά νομίμων επιτρόπων των ένταῦθα τὰς άποδείξεις των εν τάξει εντός δύο μηνῶν, άφ' ης ημερας δημοσιευθῇ η παρούσα διά της έφημερίδος ο Έλλ. Ταχυδρόμος, παραλθούσης δὲ της ως άνωτέρω προθεσμίας θέλει γίνει η διανομή του έκπιπ-στηριάζματος άποκλειστικῶς εις τους μέχρι της εποχῆς ταύτης παρουσιασθησομένους.

Πέρα Κωνσταντινουπόλεως τήν 2 (14) Αύγουστου 1841.

Ο Προξενος Διευθυντής του Γραφείου Γ. ΜΑΝΤΣΟΥΡΑΝΗΣ.

(Αριθ. Πρωτοκ. 2580.)

(Αριθ. βιβλ. καταχ. 362.) γ'.

Τὸ έμπορικόν γραφεῖον της παρὰ τῇ Όθωμανικῇ Αὐλῇ Β. Έλληνικῆς Πρεσβείας, Δηλοποιεί, ότι

Διά χρέη θαλασσοδάνεια πωλεῖται προσεχῶς ένταῦθα επί δημοπρασίας τὸ Έλληνεμπορικόν πλοῖον γολέττα Αγία Τριάς πλοιαρχούμενον ποτὲ ύπό του Στρατῆ Μοσολάση.

Εἰδοποιούμενοι όθεν προσκαλοῦνται οι έχοντες άπαιτήσεις επί του ρηθέντος πλοίου να παραστήσωσιν αὐτοπροσώπως ή διά νομίμων επιτρόπων των ένταῦθα τὰς άποδείξεις των εν τάξει εντός δύο μηνῶν, άφ' ης ημερας δημοσιευθῇ η παρούσα διά της έφημερίδος ο Έλλ. Ταχυδρόμος, παραλθούσης δὲ της ως άνωτέρω προθεσμίας θέλει γίνει η διανομή του έκπιπ-στηριάζματος άποκλειστικῶς εις τους μέχρι της εποχῆς ταύτης παρουσιασθησομένους.

Πέρα Κωνσταντινουπόλεως τήν 12 (24) Αύγουστου 1841.

Ο Προξενος Διευθυντής του Γραφείου Γ. ΜΑΝΤΣΟΥΡΑΝΗΣ.

(Αριθ. Πρωτοκ. 74.)

(Αριθ. βιβλ. καταχ. 363.)

Τὸ εν Κυδωνίαις Β. Έλληνικόν Υποπρόξενεῖον

Δηλοποιεί,

Ότι τελευταίως κατά την τρίτην του τρέχοντος μηνός, του Ιακώβου Μπαράδα έερομ-νάχου, εἶς άνδρου, εις τὸ κατά τὸ Καμπάκουμ τσιφλικη του Μακαρώνη, τὸ Υποπρόξενεῖον τούτο έλαβε τὰ παρὰ του νόμου διοριζόμενα μέτρα προς εξασφάλισιν της εὐρειασις αυτου περιουσίας.

Εἰδοποιούμενοι λοιπόν εἰκαίρωσ περι τούτου, όσαι έχων κληρονομικὰ ή άλλως πως άπαι-τήσεις επί της ρηθείσης περιουσίας, προσκαλοῦνται να παρουσιασθώσιν εις τὸ Υποπρόξενεῖον τούτο αὐτοπροσώπως ή δι' επιτρόπου των εις προθεσμίαν 91 ημερών, άφ' ης καταχωρηθῇ η παρούσα ειδοποίησις εις την έφημερίδα. ο Έλληνικὸς Ταχυδρόμος διά τὰ παραιτήρα.

Εν Κυδωνίαις, τήν 11 (23) Αύγουστου 1841.

(Τ. Σ.) Ο Υποπρόξενος Σ. ΣΗΜΗΡΙΩΤΗΣ.

(Αριθ. βιβλ. καταχ. 374.)

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΖΑΧΑΡΟΠΟΙΕΙΟΝ

Η έν Αθήναις Διεύθυνσις

Κύριοι Μέτοχοι!

Πρεθέμενοι να σὰς γνωστοποιήσωμεν την εύάρεστον κατάστασιν των εις Καινούριον Χωρίω Καταστημάτων μας και να σὰς θέσωμεν εις κατάστασιν να εκτιμήσῃτε ύμεις αὐτοί επαφῆς τὸ άνωστάτον των συκφαντιῶν, αἰτίνας διεδόθησαν περι της Διευθύνσεώς μας, εἰσερχόμενοι άναγκαῖον να σὰς συγκαλέσωμεν εις συνέλευσιν εις την όποιαν θέλωμεν σὰς εκθίσει τὰς παρατηρήσεις μας περι των εμπειδιῶν τὰ όποια επέφερον οι υπερβολικοὶ καθύστερες του έτους τούτου ως προς την έναρξιν της κατασκευῆς της ζαχαρέως, καθὼς άκόμη και περι της άνα-καλύψεως φυτοῦ άγρίου εις την Ελλάδα επιτηδεῖου ποδὸς κατασκευῆν ζαχαρέως και τὸ όποιον κατά τὰς δοκιμάς μας θέλει έντελέστατα επιτύχει. Θέλωμεν δὲ ταυτοχρόνως σὰς προτείνει να όνομάσῃτε επιτροπήν εκ των μελων σας δια να πιστοποιήσῃ τὰ πράγματα.

Οφείλωμεν να σὰς παρατηρήσωμεν ότι άν και κατά τους καταστατικούς νόμους της εται-ρείας δὲν μάς επιτρέπεται να συγκαλέσωμεν συνέλευσιν των μετόχων εις την Ελλάδα μ' όλα ταῦτα ήμεις δια ν' ανταποκριθώμεν εις την εμπιστοσύνην την όποιαν μάς άπεδείξατε μέχρι τούδε, σὰς προσκαλοῦμεν επισήμως να λάβετε γνώσων των πράξεων μας και σὰς παρακα-λοῦμεν επισήμως να παρευρηθῃτε την 15 Σεπτεμβρίου περι την μεσημβρίαν εις τὸ κατ-στημα της Διευθύνσεως την οικίαν Γάσπαρη.

Εν Αθήναις, τήν 1 Σεπτεμβρίου 1841.

Οί Διευθυνταί

Κ. Ρομπέρτη, Β. Βιλλερουά.

Le gérant responsable JEAN A. BALI.